

**Oponentský posudek na rigorózní práci Stanislava Kuby
„Aplikace Vídeňské úmluvy ve sporu z kupní smlouvy”**

Celkový počet stran rigorózní práce: 108

1. Aktuálnost tématu:

Kandidát si zvolil téma rigorózní práce „**Aplikace Vídeňské úmluvy ve sporu z kupní smlouvy**“. V úvodu rigorózní práce se kandidát věnuje obecným otázkám, které se vztahují k problematice smluv o mezinárodní koupi zboží (obecná charakteristika kupní smlouvy v právu mezinárodního obchodu, historie a kolizní úprava). Rigorózní práce je dále zaměřena na rozbor konkrétního případu, který byl předmětem simulovaného rozhodčího řízení. V oboru práva mezinárodního obchodu se jedná o stále aktuální téma. Aktuálnost této problematiky dokládá nejednotnost aplikační praxe národních obecných soudů ve vztahu k použití Vídeňské úmluvy o smlouvách o mezinárodní koupi zboží z roku 1980 (dále jen „Vídeňská úmluva“).

2. Náročnost tématu:

Téma rigorózní práce „**Aplikace Vídeňské úmluvy ve sporu z kupní smlouvy**“ je poměrně náročným tématem. Jádro práce tvoří analýza fiktivního sporu, který byl zadáním pro 18. ročník soutěže Willem C. Vis International Arbitration Moot. Kladně hodnotím nápadité systematické rozdělení rigorózní práce.

Kandidát aplikoval v rigorózní práci především popisný, právně-komparativní a právně-analytický přístup.

Vstupní údaje, které měl kandidát k dispozici, zpracoval uspokojivým způsobem. Kandidát ve své práci vycházel jak z domácí, tak zahraniční odborné literatury a uvádí i řadu rozhodnutí zahraničních soudů.

3. Hodnocení práce:

Rigorózní práci tvoří dvě části. V první části (kapitola první a druhá) kandidát pojednal obecně o smlouvě o mezinárodní koupi zboží včetně reflexe jednotlivých ustanovení Vídeňské úmluvy. V druhé části (kapitola třetí) je řešen fiktivní rozhodčí případ za použití relevantní zahraniční literatury a judikatury.

Předložená rigorózní práce je logicky strukturována. Kandidát rozdělil svou práci do celkem tří kapitol: Úvodní výklady (1.), Výklad vybraných ustanovení Vídeňské úmluvy (2.) a Aplikace vybraných ustanovení vídeňské úmluvy na konkrétní spor z mezinárodní kupní smlouvy (3.).

Ve vztahu k práci kandidáta s odbornou literaturou, nemám zásadních připomínek. Pouze uvádím, že publikace N. Rozehnalové „Právo mezinárodního obchodu“ má nové vydání z roku 2010. Kandidát, jak bylo uvedeno výše, vycházel z aktuální tuzemské i zahraniční literatury a vyjadřuje v předložené rigorózní práci vlastní názory na platnou právní úpravu. Oceňuji poměrně rozsáhlý poznámkový aparát.

Z hlediska uspořádání kapitol a grafické úpravy lze práci hodnotit jako velmi dobrou: je logicky uspořádána z hlediska členění na jednotlivé kapitoly a subkapitoly. K práci s použitou literaturou včetně odkazů v poznámkách pod čarou nemám připomínek. Jazyková a stylistická úprava přeložené rigorózní práce působí uspokojivým dojmem. Poněkud zarážející jsou pouze některé gramatické chyby (na s. 16, 61, 62, 64 a 83).

Kandidát prokázal ve své práci dostatečné teoretické znalosti získané studiem tuzemské i zahraniční odborné literatury a judikatury, jakož i schopnost analýzy a použití získaných informací.

4. Další vyjádření k práci:

Nejsou.

5. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Ke s. 7 odst. 1 uvádím, že Římská úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy z roku 1980 se stále ještě používá ve vztahu k Dánsku. Ve vztahu k odst. 2 na téže straně uvádím, že kandidát měl zmínit i situaci, kdy bude odkázáno na konkrétní národní právní předpis (např. obchodní zákoník) za účelem vyloučení aplikace Římské úmluvy.

Na s. 10 bylo vhodné přímo uvést specifické otázky týkající se aplikace Vídeňské úmluvy rozhodci namísto paušálního odkazu v pozn. č. 9. Na stejné straně v odst. 3 nepovažuji za šťastnou formulaci, „že Česká republika nemusí použít Vídeňské úmluvy ...“.

Lepší by byla formulace ve smyslu výhrady učiněné v souladu s ust. čl. 95 Českou republikou, podle které se ve vztahu k České republice Vídeňská úmluva nepoužije na právní vztahy mezi stranami, které mají místa podnikání v různých státech a podle ustanovení mezinárodního práva soukromého se má použít právního řádu některého smluvního státu této úmluvy.

Na s. 12 mohl být obsažen obecný rozbor postavení obchodních zvyklostí podle čl. 9 odst. 1 Vídeňské úmluvy.

Na s. 14 je kandidátem používáno staré označení „Evropský soudní dvůr“ namísto nového „Soudní dvůr Evropské unie“.

Na s. 21 chybí odkaz na místo publikace názoru J. Honnolda.

Lze opřít názor o účinku odmítnutí nabídky na s. 22 pouze o publikaci uvedenou v pozn. č. 31, nebo existuje i relevantní judikatura?

Na s. 26 v odst. 1 chybí označení rozsudku německého soudu. Je tento judikát obsažen v odborné publikaci uvedené v pozn. č. 38?

Na s. 35 chybí označení konkrétních judikátů německých soudů a soudů ve Spojených státech amerických, které se týkají vymezení pojmu přiměřená doba (teprve s určitým odstupem jsou v textu některé judikáty uvedeny). Příkladem takového rozhodnutí je rozsudek Zemského soudu ve Stuttgartu ze dne 15.10.2009, sp.zn. 39 O 31/09 KfH publikovaný v odborném periodiku Internationales Handelsrecht, č. 5/2010, s. 207-8.

Ve vztahu ke s. 43, odst. 1 by měl kandidát zodpovědět otázku, jaký význam by mělo, kdyby kupující obdržel neúplnou (poškozenou) e-mailovou zprávu bez přílohy (objednávky) a tuto závadu nepoznal. Dále ke s. 43, odst. 2 je třeba dodat, že zde měl být zmíněn i čl. 12 Vídeňské úmluvy, který vyžaduje písemnou formu uzavření smlouvy o mezinárodní koupi zboží, pokud má smluvní strana místo podnikání ve smluvním státě, který učinil prohlášení podle ust. čl. 96.

Na s. 76 v odst. 2 neuvedl kandidát žádný judikát, ve kterém by soud dospěl k závěru, že přiměřenou lhůtou pro uplatnění vad zboží podle Vídeňské úmluvy, může být lhůta delší než jeden měsíc. Lze polemizovat s názorem, že se v současné ustálila judikatura požadující oznámení o vadách v co nejkratší době po dodání zboží, protože judikáty uvedené v pozn. č. 136 jsou pouze rozhodnutími odvolacích soudů. Naproti tomu starší rozhodnutí připouštějící jednoměsíční lhůtu k oznámení vad, která kandidát uvedl na s. 82-83 v pozn. č. 150 a 152, jsou rozhodnutími Spolkového soudního dvora, který je nejvyšší „běžnou“ soudní instancí ve Spolkové republice Německo.

Při obhajobě rigorózní práce by se měl kandidát vyjádřit k výhradám uvedeným výše. Dále by se měl vyjádřit k otázce, k jakému časovému okamžiku má být posuzováno při dodávce částí montovaného domu zda se jedná o smlouvu o dílo, nebo o smlouvu mezinárodní koupi zboží.

6. Rigorózní práci i přes shora uvedené výhrady považuji za vyhovující a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 17. května 2011

JUDr. Petr Dobiáš, Ph.D.
oponent rigorózní práce